

Diversiteit

In maart was het weer Internationale Vrouwendag. Dit werd breed gevierd op de universiteit, en het aantal mailtjes dat ik kreeg vanuit allerlei lagen van de universiteit over hoeveel er wel niet wordt gedaan aan genderdiversiteit, naderde bijna sparniveau. Ondanks dat ik er in Nederland vrij alert op was, moet ik er nog steeds aan wennen dat er hier, bij alles wat ik doe, gedacht moet worden aan de man/vrouw-verhoudingen. Er zijn allemaal regels om ervoor te zorgen dat de juiste verhoudingen worden gewaarborgd. Bijvoorbeeld: de 'Industry Advisory Board', een soort werkveldcommissie die gevraagd en ongevraagd twee keer per jaar advies geeft aan de opleiding, had wat verversing nodig. De voorzitter stapte op en met de nieuwe voorzitter moest de zaak ook een andere samenstelling krijgen

met meer vertegenwoordigers uit de eerste lijn en minder uit het ziekenhuis/de revalidatie. Tot zover alles goed. Maar nu blijken er in de eerste lijn voornamelijk mannen in al die leidinggevende functies te zitten, terwijl dat in de tweede- en derdelijnszorg veel vaker vrouwen zijn. Toch moet, volgens de regels, minimaal een derde van de commissie vrouw (of man) zijn. Dat wordt nog puzzelen.

Toevallig had ik enkele weken geleden met een Nederlandse hoogleraar een gesprek over de verschillen tussen Nederland en Australië als het gaat om de man/vrouw-verhoudingen in hoogleraar-benoemingen. "Ach", zei hij, "in Nederland heb je gewoon een goede kruiwagen nodig, of je nu man of vrouw bent." Mee eens. "En", zei hij, "in Australië is er

ook subjectiviteit bij de beoordeling, dus wat is nu het verschil?" Inderdaad. Ondanks de nette, geregelde procedure voor genderdiversiteit voor alles inclusief hoogleraar-benoemingen, is er ook in Australië natuurlijk een momentje van subjectiviteit. Maar alles is relatief. Ik verzucht weleens dat ik voor elke ademhaling twee handtekeningen nodig heb, zoveel regels bestaan hier. Maar in het geval van de diversiteit ben ik er toch erg blij mee.

In elk nummer van FysioPraxis schrijft Arianne Verhagen een column over haar verblijf in Australië, waar zij sinds februari 2018 hoogleraar is aan de University of Technology in Sydney (UTS).

arianne.verhagen@uts.edu.au